

livets parter her selv søger at ajourføre de fagretlige regler efter de faktiske vilkår på arbejdspladserne. Skulle kommissionen komme til det resultat, at udviklingen gør ændringer i de bestående regler ønskelige, vil regeringen tage sådanne ønsker op til overvejelse.

Jeg kan sige, at jeg ikke agter at foretage noget i anledning af de ærede medlemmers forespørgsel.“

Ordføreren takkede for besvarelsen, men fandt den ikke tilfredsstillende. „Jeg er“, sagde han, „naturligvis tilfreds med, at ministeren ikke griber til de metoder, man ellers kender fra anden side: at kaste sig over de strejkende, over kommunisterne og andre og give dem skylden for de misligheder, der finder sted på arbejdspladserne. Men det forekommer mig alligevel, at ministeren, som dog er udgået af arbejderklassen og kommet gennem fagbevægelsen, skulle være noget nøjere i kontakt med det, der foregår her. Det forekommer mig dog, at ministeren burde have udtalt sig mere i overensstemmelse med det, der er fremkommet ikke mindst på dette års faglige kongresser.“

Ordføreren sluttede sit indlæg med at stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget udtaler, at arbejdets tilrettelæggelse og fordeling på arbejdspladserne samt antagelse og afskedigelse bør ske efter forhandling og med tilslutning af de beskæftigede arbejdere, opfordrer det ministeren til at sætte ind for at få § 4 i overenskomsten af 5. september 1899 ophævet.

Tinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Under den fortsatte forhandling stillede Aksel Larsen (SF) følgende dagsordensforslag:

„Folketinget udtaler, at regerings- og lovgivningsindgreb i de overenskomstsmæssige forhold og i mulige konflikter mellem fagforeningerne og arbejdsgivernes organisationer bør undgås, og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Endelig stilledes af Hans Rasmussen følgende dagsordensforslag:

„Idet folketinget tager arbejds- og boligministerens bevarelse til efterretning, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Ved afstemningen, der foregik i tingets nærmest efterfølgende møde, vedtoges sidstnævnte forslag med 130 stemmer mod 5 (DK), idet Aksel Larsen afholdt sig fra at stemme. De to øvrige dagsordensforslag var dermed bortfaldet.

---

2. Den 3. marts 1960 anmeldtes i folketinget (F. sp. 3682) følgende forespørgsel til undervisningsministeren af Hartling,